

Plot stromů mne obklopuje (*Domfarcai fidbaidæ fál*)

Anonymní staroirská báseň. Dochovala se jako glosa v opisu Priscianových *Základů gramatiky* (MS 904, f. 203-4) ve švýcarském St. Gallenu. Celý rukopis se datuje k polovině 9. století.

PŮVODNÍ ZNĚNÍ	DOSLOVNÝ PŘEKLAD
Domfarcai fidbaidæ fál, fomchain lóid luin—lúad nad cél —, huas mo lebrán ind línech fomchain trírech inna n-én.	<i>„Plot stromů mne obklopuje, kosí zpěv mi zní — to nemohu zastřít —, nad mou knížkou s řádky zní mi trylek ptáků.</i>
Fommchain cói menn—medair mass— hi mh-brot glass de dindgnaib doss, debrath, nomchoimmdiu cóima, cáinscríbaimm fo róida ross.	<i>Z vršku keřů, v šedém plášti jasnohlasá kukačka mi pěje — pěkná píseň —, Soudný Pane, buď ke mně laskavý, dobře píšu v skrytu stromu.“</i>